

[Haunstrup Clemmensen.]

ordføreren for forslagsstillerne, der gjorde en række betragtninger gældende både ved fremsættelsen i går og nu i sit svar til såvel statsministeren som til os almindelige dødelige ordførere.

Jeg forstod, at på en række områder var hr. J. O. Krag og vi andre enige om principper, bl. a. om, at der er en sammenhæng, en gensidig vekselvirkning i spørgsmålet om løn- og prisudvikling. Jeg vil i og for sig gerne vide, om ikke også hr. J. O. Krag — jeg går ud fra, at der bliver mulighed for et yderligere indlæg — vil medgive, at det synspunkt, jeg på mit partis vegne gav udtryk for i første omgang, også er rigtigt, at mange tusinde selvstændige næringsdrivende har mindre tryghed og mindre levestandard end adskillige lønmodtagergrupper. Jeg siger det ikke for at kritisere lønmodtagergrupperne, men fordi jeg tror, der er behov for også her at få en saglig vurdering af, hvordan de forskellige befolkningsgrupper er stillet over for hinanden.

Jeg går også ud fra, at hr. J. O. Krag på nøjagtig samme måde som vi andre er bekymret over betalingsbalanceunderskuddets størrelse; den bekymring har vi i hvert fald ofte hørt udtrykt fra socialdemokratisk side. Derimod har man været knap så udtryksfuld, når spørgsmålet var, hvordan man skulle modvirke betalingsbalanceunderskuddet. Når der er kommet forslag om besparelser på de offentlige finanser, har de altid været helt forkerte. Når der har været tale om rentepolitik, har renten altid været for høj. Da diskontoen blev nedsat med 1 pct. — og det havde man været tilfreds med få dage før, da man ikke troede, den blev nedsat — så ville hr. Ivar Nørgaard have haft den nedsat dobbelt så meget for at kunne være helt tilfreds. På ganske tilsvarende måde med skattepolitikken, da fandt man også, at vi gik for vidt. Hvor er egentlig socialdemokratiets indsats i spørgsmålet om at begrænse betalingsbalanceunderskuddet? Vi har også fået at vide, at de lavtlønnede skal have væsentlig mere, og den tankegang forstår jeg vel. Vi har forstået, at der på en række områder skulle gives mere, men er der dog ikke en vis sammenhæng mellem betalingsbalanceunderskud, produktionsudvikling og indkomststigninger, hvis

man ønsker en balance genskabt på disse områder?

Mit partis gruppeformand har gjort nogle betragtninger gældende vedrørende en forlængelse af prisstoppet for offentlige takster ud over 1. marts. Jeg glæder mig da over, at hr. J. O. Krag i Kristeligt Dagblad har studeret disse tanker og, forstod jeg, ikke var helt afvisende over for også at undersøge det. Det var vel en overvejelse værd. Jeg er klar over, at det kan give nogle problemer ikke mindst for nogle kommuner, men det er blot et udtryk for, at vi fra det konservative folkepartis side ønsker en forhandling på disse områder og mener, at netop dette spørgsmål, som hr. Stetter har fremdraget, rimeligvis kunne indgå i disse forhandlinger.

Derudover var hr. J. O. Krag inde på det, der blev kaldt en notits af 4. februar i år. Nu volder det mig meget store kvaler at skulle diskutere sprogligt med hr. J. O. Krag, det magter jeg næppe, men notits er efter min ringe mening sådan nogle ganske få linjer f. eks. på bagsiden af en avis. Her er der tale om 5 sider i A 4-format, det er vist en lidt stor notits efter almindelig sprogbrug. Handelsministeren fik den kompliment, går jeg ud fra, det var, at mange af de ting, der stod i denne såkaldte notits, også ville have stået i en socialdemokratisk notits, eller hvad der ellers skulle være tale om. Det var ment som en venlighed, det er jeg overbevist om. Men så var der disse famøse linjer i dette handelsministerielle oplæg, hvori der står:

„Det omfang, hvori øgede lønomkostninger som følge af lønstigninger bør tillades indregnet i priserne uden monopoltilsynets godkendelse, må bero på resultatet af overenskomstforhandlingerne“.

Det forstår jeg var utilfredsstillende set fra socialdemokratisk side. Mon ikke det er rigtigt opfattet? Ja men må vi så ikke få at vide, hvad der skulle stå? I moderne pædagogik og på andre områder beder man om, at de enkelte, der har konstruktive tanker, giver udtryk for dem. Må vi så ikke få at vide, hvad der ville være tilfredsstillende på dette område? Jeg ser bort fra, at socialdemokratiet ikke har fremsat noget forslag til prislov, skønt man utvivlsomt kunne have fået den embedsmandsbistand, man havde ønsket, men vi ved fra vor oppositionstid, at